

– både når ministeren siger, at det er forargeligt og dybt krænkende, eller når vi andre siger, at Tvindkoncernen har misbrugt midlerne på den måde, tilfældet er.

Jeg tror, det er lidt mærkværdigt for nogle af os at høre Enhedslisten argumentere på den måde, al den stund at når vi f.eks. diskuterer selskabstømmere, er Enhedslisten gudskelov enige med en lang række af os andre her i Folketinget om at bruge nogle gloser, der virkelig er til at forstå, om, at det misbrug, som har fundet sted i forbindelse med selskabstømning, skal man ikke acceptere. Men det, man kan udlede som ivrig iagttager og tilhører til debatten, er, at man åbenbart kun må anvende den rette sprogbrug i Enhedslistens forstand, når det handler om de rigtige sager. Når det handler om Tvindkoncernens misbrug, må vi ikke bruge stærke gloser, men når det handler om selskabstømning, må vi godt, og det kan man jo så tænke sit om.

Men jeg tror egentlig, vi fik en del af svaret på, hvorfor det forholder sig sådan, af hr. Bruno Jerups ordførerindlæg. Jeg kan forstå, at Enhedslisten i bund og grund er imod det nuværende grundlag for friskolerne. Det, hr. Bruno Jerup taler for, er jo, at det skal være tilladt med et så vidtforgrenet samarbejde skolerne imellem, og at man skal kunne indgå stort set alle de aftaler, man har lyst til, så der reelt ikke længere er tale om, at den enkelte friskole er selvstændig. Men det er jo et af fundamenterne, det er jo en del af grundlaget for den friskoletradition, vi har i Danmark.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre af hr. Bruno Jerup, om det ikke er rigtigt forstået: Hvor går grænsen for, hvor omfattende samarbejde de enkelte skoler kan have, før man virkelig har undergravet selve fundamentet for den friskoletradition, vi har her i landet?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl kan ikke helt forstå konsekvensen i Enhedslistens politik. Men det, der adskiller vores sprogbrug om selskabstømmere, hvor konkrete personer bliver hængt ud, og ministerens og hr. Kristian Thulesen Dahls sprogbrug om Tvind, er, at vi ikke forlanger, at Folketinget skal optræde som domstol. Vi udnytter vores ytringsfrihed. Vi siger, hvad vi vil, og så lader vi det være op til befolkningen at afgøre, om det er rigtigt. Men hr. Kristian Thulesen Dahl ønsker, at Folketinget skal lave

en lov, der bestemmer, at hans sprogbrug er rigtig. Det er forskellen.

Vi kunne faktisk ikke drømme om at lave en liste over selskabstømmere – selv om der ved Gud er nok at tage af, også personer, hvis hæderlighed kan ligge på et meget lille sted – og hænge dem ud her i Folketinget med navns nævnelse og derudover meddele, at de aldrig fremover skulle have lov til at drive erhvervsvirksomhed. Nej, den metode, vi ville bruge, var at lave en ændring af loven, der forhindrede selskabstømning. Men hr. Kristian Thulesen Dahl ønsker Folketingets accept af sin sprogbrug, han ønsker Folketingets opbakning om, at Tvind er en propagandamaskine, og hvad vi ellers har hørt. Men det får hr. Kristian Thulesen Dahl ikke. Han får muligvis flertal for det, men han får ikke hele Folketingets opbakning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, at ordet særlov har været utrolig fremtrædende under debatten, og specielt Enhedslisten, men også SF, har kørt voldsomt frem med det. Men jeg må erindre de to partier om, at der er blevet vedtaget særlove et utal af gange her i Folketinget.

Når jeg spørger en person fra Enhedslisten, er særlove helt i orden, når man giver folk et eller andet, men ikke når man tager noget fra folk, og det synspunkt kan jeg overhovedet ikke forstå. Lad os f.eks. tage de ældres vilkår. Dette Folketing har, måske også med SF's og Enhedslistens stemmer, inddraget folkepengestør for alle, der har en stor indtægt. Det er et stort indgreb over for pensionisterne, men hvor er SF og Enhedslisten henne i det spørgsmål?

Under debatten i dag har vi gennemskuet både Enhedslisten og SF. Det er, som også andre har været inde på, klart som solen, at man ønsker, at dette foretagende skal fortsætte, og man gør det under dække af, at det er en særlov, der er så og så forfærdelig, osv. Men sagen står ikke til at redde. Kom bare med en masse udmærkede korte bemærkninger, dem glæder jeg mig til at høre, men sagen står bare ikke til at redde. Et stort flertal i Folketinget har gennemskuet de to partier: De ønsker ingen ændring i de bestående forhold. Det er det, sagen drejer sig om, og det kan vi lige så godt erkende over for hinanden i stedet for at spille uforstående over for det.

Jeg synes, det er sørgeligt, og jeg synes også, det er sørgeligt, at man bruger ordet særlov i